

Ο ΜΑΚΗΣ ΚΟΥΡΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ «Α» ΓΙΑ ΟΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

«Σφάζει» άλλοτε με το θαμβάκι και άλλοτε με... αμφιστομη μάχαιρα. Το θέμα είναι ότι κανένας δεν γλιτώνει το... σφάξιμο. Ο,τι έχει να πει το λέει. Είτε αφορά σε φίλους είτε σε εχθρούς ή πολιτικούς του αντιπάλους. Μόνον ο Ανδρέας Παπανδρέου γλιτώνει και, φυσικά, το συγκρότημα της

«Αυριανής». Ο κ. Μάκης Κουρής, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, δημοσιογράφος και συνιδιοκτήτης του «συγκροτήματος του Ταύρου», όπως έχει πολιτογραφηθεί η εκδοτική και ραδιοτηλεοπτική επιχείρηση των αδελφών Κουρή, μιλάει σήμερα στην «Α» για όλα και για όλους. Η συνέντευξη αρχίζει με ένα ερώτημα,

περίπου... κλασικό, όταν απευθύνεται στους αδελφούς Κουρή: Τι σημαίνουν γι' αυτόν οι όροι -και ό,τι συνεπάγονται- «αυριανισμός» και «αυριανιστής»;

Δείχνει να περιμένει την ερώτηση. Δεν αιφνιδιάζεται, αλλά η απάντησή του εμπεριέχει και ψήγματα δυσφορίας:

«Νομίζω ότι αυτό ανήκει στο παρελθόν. Ακόμη κι εκείνοι που εφεύραν αυτόν το ρατσιστικό χαρακτηρισμό έχουν καταλάβει πόσο λάθος ήταν», λέει. «Εμείς είμαστε της άποψης ότι δεν πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Οτι πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Αυτό που χρησιμοποιεί και ο λαός».

Συνέντευξη στη ΝΙΝΑ ΓΟΥΔΕΛΗ

- Δεν σκέπτεστε να υποστείτε τη σημαία του αντικαραμανλισμού; Μικρή παύση και απαντά προσεκτικά:

«Είναι ορισμένα στάνταρς που δεν μπορούν να λείψουν. Δεν είναι αντικαραμανλισμός, ούτε πλέον κάνουμε αντικαραμανλισμό. Αν υποστείουμε, όπως λέτε, τη σημαία, ίσως αύριο μας πουν ότι πήραμε πίσω όσα λέγαμε».

Αποκαλύπτει ότι το θέμα τους απασχόλησε όταν ο κ. Καραμανλής είχε την τελευταία περιπέτεια με την υγεία του και απαντά συβιλικά: «Δεν ξέρεις τις θα ξημερώσει...».

Δεκατρία περίπου χρόνια ζωής μετράει η «Αυριανή» και όλο αυτό το διάστημα... ΠΑΣΟΚ, Α. Παπανδρέου και αδελφοί Κουρή πορεύονται μαζί. Το «συγκρότημα του Ταύρου» στάθηκε δίπλα και στήριξε, σε πολύ δύσκολους καιρούς, τον πληττόμενο αρχηγό του Κινήματος. Νιώθει ότι ο Α. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ είναι οφειλέτες του;

«Οχι! Απλώς διαψεύσαμε κάποιους καλοθελητές, που από το 1980 έλεγαν στον Ανδρέα Παπανδρέου ότι δεν έχουμε μπέσα και του συνιστούσαν να μη μας εμπιστευτείται. Αλλάς είναι οι εφημερίδες που τους πούλησαν και τους οδήγησαν στο σκαμνί. Η «Αυριανή» είναι η μόνη που τους έσωσε! Αυτή τους κράτησε όρθιους!»

- Μήπως γι' αυτό ο Γ. Κουρής, με άρθρο του στην «Αυριανή», είχε κατηγορήσει τον Α. Παπανδρέου για «αχαριστία», όταν πριν από δύο περίπου χρόνια υπήρξε η μεγάλη σύγκρουση ανάμεσα στο «συγκρότημα Κουρή» και το ΠΑΣΟΚ;

«Ήταν κάποια ιστορία που είχαν υπερισχύσει οι φωνές ορισμένων, οι οποίοι πίστεψαν ότι ήταν -και πάλι- ώρα να βγάλουν από τη μέση τον Κουρή, γιατί, όταν πριν από δύο περίπου χρόνια υπήρξε η μεγάλη σύγκρουση ανάμεσα στο «συγκρότημα Κουρή» και το ΠΑΣΟΚ;»

«Παιχνίδι ονομάτων»

Θεωρεί τον Ανδρέα Παπανδρέου «ακόμη χρήσιμο στον τόπο και στο ΠΑΣΟΚ» και γι' αυτό δεν συζητάει απομάκρυνσή του από την προεδρία του κόμματος. Πιστεύει ότι η διοίκηση του κόμματος πρέπει να παραμείνει στα χέρια του Ανδρέα, αλλά θα πρέπει παράλληλα να υπάρξει αποκέντρωση αρμοδιοτήτων, ώστε να μην είναι απαραίτητη η παρουσία του στις λειτουργίες του κόμματος από το πρωί έως το βράδυ.

- Ως τέτοιες μορφές αποκέντρωσης βλέπει τον ορισμό αντιπροέδρων, τρώικας κ.λπ. και προσθέτει:

«Θέλω, όμως, να επισημάνω ότι δεν έχει λειτουργήσει, όπως θα έπρεπε το Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ, δεν υπάρχει συντονισμός του κόμματος, κυριαρχούν προσωπικές φιλοδοξίες και οι διαφορετικές απόψεις και δεν έχει ακόμη αξιοποιηθεί η Κοινοβουλευτική Ομάδα».

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και το

Εγώ, ο Ανδρέας και οι άλλοι...

«Ακόμη χρήσιμο για τον τόπο» θεωρεί τον Ανδρέα Παπανδρέου ο κ. Μάκης Κουρής.

τμήμα της συνέντευξης, που θα το λέγαμε «παιχνίδι ονομάτων». Σαν... έτοιμος από καιρό, στο μέρος αυτό ο κ. Κουρής ήταν πολύ αποκαλυπτικός και πολύ άνετος. Δε δυσκολεύτηκε να πει τη γνώμη του για κανέναν. Ήταν ένα μάθημα, που έδειχνε να το ξέρει πολύ καλά.

Ευάγγελος Γιαννόπουλος, ο «σταρ» του «Καναλιού 29»: Είναι ένας από τους μαχητές της δημοκρατικής παράταξης, που συγκινεί και συναρπάζει τον κόσμο. Εκείνο που έχει εντυπωσιάσει είναι η ευρυμάθειά του και η γνώση του για όλα τα θέματα. Ποτέ του δεν έχει διαψευστεί.

- Η ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΛΕΞΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
- ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ
- ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ Ο ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ

Στέφανος Τζουμάκας: Έχει αλλοπρόσαλλες και αλληλοσυγκρουόμενες θέσεις. Ο κ. Τζουμάκας δεν μπορεί να λειτουργεί σαν να είναι κάποιος που βρίσκεται εκτός ΠΑΣΟΚ. Οι ευθύνες του είναι τεράστιες γιατί πάντα ήταν στην κορυφή των Οργάνων. Και αν δεν του αρέσει το ΠΑΣΟΚ έπρεπε να πάρει το καπέλο του και να πάει σπίτι του.

Θεόδωρος Πάγκαλος: Είναι πολιτικός που συγκινεί. Έχει περιθώρια. Τα χαλάει λίγο η εκρηκτικότητα του. Είναι παντογνώστης, ετοιμόλογος, με χιούμορ. Και για ορισμένους θα μπορούσε να ειπωθεί ότι είναι ο αντι-Μητσοτάκης.

Θεόδωρος Κατσανέβας: Είναι καλό παιδί, αλλά υπερβολικό στις απαιτήσεις του ως προς το ρόλο που μπορεί να παίξει.

Γιώργος Παπανδρέου: Ένα παιδί που έχει κάποιες ιδέες, κάποιες θέσεις, το οποίο όμως δύσκολα μπορεί να παίξει ηγετικό ρόλο. Κουβαλάει μεγάλο όνομα και είναι μια αδυναμία αυτό.

Γιάννος Παπαντωνίου: Τον βοηθάει πολύ το ευπαρουσίαστο πρόσωπό του, συγκινεί κάποιον κόσμο, αλλά δεν έχει κατασταλάξει σε κάποια πορεία.

Κώστας Λαλιώτης: Παρά τις συγ-

δημοσιογραφικός κόσμος. Μετράει πολύ περισσότερο απ' ό,τι πιστεύει ο κόσμος και το αποδεικνύει κάθε μέρα που περνάει. Είναι ντόμπρος, δουλεutaρής και πιστός, δεν κοροϊδεύει.

Μάκης Αρσένης: Δεν είναι όπως λέγεται, ο εκλεκτός της «Αυριανής». Είναι ένας πολιτικός που έχει το πλεονέκτημα να έχει προσβάσεις στο εξωτερικό, με την έννοια ότι δεν θα πάει να συστηθεί ποιος είναι. Είμαστε συμπατριώτες. Εμείς νομίζαμε ότι έπρεπε να είναι στη Βουλή, κάποιοι δεν τον ήθελαν και γι' αυτό στηρίχθηκε στην «Αυριανή». Είναι ένα πρόσωπο που μπορεί να παίξει στη μετά-ανδρείκη περίοδο. Από τον ίδιον εξαρτάται αν θα γίνει «πρώτο βιολί».

Γιώργος Γεννηματάς: Έχει κατακτήσει την αγάπη του λαού. Είναι ανοιχτός, ακούει, δίνεται στον κόσμο, βοηθάει. Από κει και πέρα υπάρχουν κάποια «μείον», που και ο ίδιος τα ξέρει. Π.χ. χρειάζεται να έχει λιγότερο τονισμό του «εγώ», έχει ανάγκη από ένα επιτελείο δίπλα του, απαραίτητο για έναν ηγέτη, που θα τον βοηθάει για να μην ασχολείται με όλα. Παράλληλα θα πρέπει να ενισχυθεί, λίγο και η πλευρά της τόλμης, της γροθιάς και της ρήξης, μέσα κι έξω από το ΠΑΣΟΚ. Στην κούρσα της διαδοχής προηγείται αλλά νομίζει ότι ο κόσμος που θα αποφασίσει ξέρει και να κρίνει(;) (σ.σ. στην επιμονή μας να γίνει περισσότερο συγκεκριμένος για το τελευταίο μέρος του σχολίου του είπα ότι τα συμπεράσματα είναι δικά μας).

Κώστας Σημίτης: Είναι ένας τεχνokrάτης. Έχει κάνει λάθη τον τελευταίο καιρό. Και έχει άγρια συγκρούσει με θέσεις του Κινήματος.

Έχει πάρει πίσω απόψεις που είχε πει, όπως αυτά που είχε γράψει στο «Βήμα» πριν από ένα χρόνο, αυτά που είχε πει για τον Συνασπισμό. Είναι υπερβολικό να προβάλλει συνεχώς το σταθεροποιητικό πρόγραμμα '85-'87 γιατί υπάρχουν κάποια σκοτεινά σημεία που δεν έχουν βγει προς τα έξω. Στην κούρσα της διαδοχής θα αδικούσαμε τον Γιώργο Γεννηματά αν θεωρούσαμε ανταγωνιστή του τον κ. Σημίτη. Ο τελευταίος (ο κ. Σημίτης) θα μπορούσε να παίξει ρόλο μόνον αν χρειασθεί να υπάρξει κάποια στιγμή ένα «δίδυμο» ή σαν συμπληρωματικός.

Βάσω Παπανδρέου: Παρότι την προωθούν ορισμένοι για ηγετικό ρόλο, νομίζω ότι αυτός ο ρόλος είναι πέρα από τις δυνάμεις της. Δεν είναι στα φόντα της. Δημήτρα Λιάνη: Ήταν αποφασιστική η παρουσία της δίπλα στον Ανδρέα Παπανδρέου. Μπορεί να βοηθήσει και βοηθάει τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ ως σύζυγός του, αρκεί να αποφύγει τον πειρασμό να αναμειχθεί στην πολιτική και σε επιλογές. Δημήτρης Τσοβόλας: Απέδειξε όλα αυτά τα χρόνια ότι όταν κανείς δουλεύει και είναι σωστός με τη συνειδησή του και μπορεί να κοιτάζει τον κόσμο στο πρόσωπο, μπορεί να φτάσει ψηλά.

«Καλά μυαλά»

Από το χώρο της Αριστεράς υπάρχουν ορισμένα «καλά μυαλά», αλλά ο κόσμος «δεν θα τους συγχωρήσει εύκολα την αμαρτία του '89».

Τέτοια «καλά μυαλά», κατά τον κ. Κουρή, είναι ο Μίμης Ανδρουλάκης, ο Παν. Λαφαζάνης, ο Γρ. Γιάνναρος, αλλά και η Μαρία Δαμανάκη.

Αλλά, «υπάρχουν και μυαλά (στην Αριστερά) αλληθωρίζοντα προς τη Δεξιά, όπως ο Ο. Μιχ. Παπαγιαννάκης, ο Νίκος Κωνσταντόπουλος, ο οποίος δεν μπορεί κανείς να καταλάβει τι ζητάει, τι θέλει τελικά και στη μέση αυτής της διάθεσης κινείται ο Φώτης Κουβελης, ο οποίος βρέθηκε ξαφνικά σε έναν ηγετικό ρόλο, που, ίσως, ούτε και ο ίδιος δεν το περίμενε».

Από τη Νέα Δημοκρατία, «εκτός απρόοπτου και εκτός αυτουσάντερ το παιχνίδι θα παιχθεί μεταξύ Εθερτ και Σαμαρά». Υπογραμμίζει ότι και οι δύο έχουν πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Και από τα πολιτικά κόμματα στην Προεδρία της Δημοκρατίας.

Θα έβλεπε -όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου- να υπάρξει κοινά αποδεκτός υποψήφιος από τα δύο μεγάλα κόμματα, για το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας;

«Δεν θα το έβλεπε και πιστεύει ότι στο μέλλον δεν πρέπει να εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας μη πολιτικό πρόσωπο».

Υπό την αίρεση αυτή, αλλά και με αρκετή δόση αμφιβολίας για τη σκέψη του ρωτάει:

«Θα συμφωνούσαν στο πρόσωπο του Ανδρέα Παπανδρέου;». Και σπεύδει να δώσει ο ίδιος την απάντηση: «Οχι, βέβαια».

Δεν βλέπει ούτε τον Θανάση Κανελλόπουλο, θα έβλεπε, όμως, το Γ. Ράλλη ως «λύση ανάγκης» αν και είναι ξεπερασμένη λύση. Και ξαφνικά... Προτείνει Ι. Αλευρά και μια «λύση έκπληξη», όπως τη λέει:

«Εγώ θα τολμούσα κάτι περισσότερο. Να πάμε σε νέους. Γιατί όχι τον Γιώργο Γεννηματά...».

Και η συνέντευξη έληξε εδώ με τον Μάκη Κουρή να μη θέλει να πει τίποτα περισσότερο.